

FLEMISH
Jazz
MEETING

Het corpus van de jazz in Vlaanderen
Sept. 2-3-4 | '05 De Werf Brugge

Welcome to the first edition of the Flemish Jazz Meeting in Bruges !

Flanders has an active jazz scene with several professional bands who play weekly in clubs, theaters and cultural centers. Although the artistry of our jazz musicians has taken a quantum leap in the last ten years, the same cannot be said for their chances to play on the international circuit. As jazz organizer we're (unfortunately) also familiar with the difficulties of introducing foreign talent to our own local scene. It follows that the goal of this jazz meeting is to break down the barriers between different venues and festivals across Europe. With the showcases we would like to offer you a chance to experience the high quality of jazz in tiny Flanders.

Why Flanders and not Belgium? There's not enough space in this program to explain the convoluted cultural administration of Belgium politics to you, our foreign visitors. Culture is subsidized on a federal level, and although music knows no language, it remains part of the federal (language divided) cultural package, together with film, theater and other disciplines. The Flemish Ministry of Culture has made it possible to organize this meeting, together with the city of Bruges (Festival Corpus Brugge '05) and the province of West Flanders. This said, we would love to work together in the future with our french-speaking colleagues, and organize a Belgian Jazz Meeting. The Flemish government has reacted positively to the idea... time will tell.

The musicians and groups we are presenting were chosen on the basis of a survey we sent out to 50 jazz journalists and programmers. The selection is as objective as we could make it. As programmers, we were pleasantly surprised by the resulting mix of groups: the old guard together with the up and coming, trios and big bands, the traditional together with the experimental... a true sampler of what's happening on our local jazz scene.

We are very curious for your reactions. And of course, we hope that the bands will soon be performing in your own home venue.

Welkom op de eerste editie van de Flemish Jazz Meeting in Brugge !

Vlaanderen kent een erg actieve jazzscène met tientallen professionele bands die wekelijks spelen in clubs, theaters en culturele centra. Het artistieke niveau van onze jazzmusici is de laatste decennia heel erg gestegen, de speelmogelijkheden op internationale podia volgen echter niet in diezelfde mate. Als organisator kennen we het probleem om bands uit andere Europese landen aan het publiek te presenteren en dit ondanks de soms manifeste kwaliteit. Deze jazz meeting wil helpen de muren slopen tussen de podia en festivals uit de diverse landen in Europa. Maar, zoals gezegd, de artistieke kwaliteit staat voorop. We denken dat de showcases u zullen overtuigen van het hoge niveau van de jazz in Vlaanderen.

Waarom uit Vlaanderen en niet uit België? Dit programmaboekje is te klein om u, internationale gast, de ingewikkelde staatsstructuur van België te verklaren. Cultuur is een gefederaliseerde materie en ondanks het feit dat de jazzscène, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de film- of theaterscène, niet opgesplitst kan worden in Vlaams of Franstalig is er toch sprake van een eigen beleid. Het departement Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap maakt het mogelijk deze meeting te organiseren, samen met de steun van de stad Brugge (Festival Corpus Brugge '05) en de provincie West-Vlaanderen. Toch zouden we wat graag in de toekomst samenwerken met onze Franstalige vrienden om een Belgische Jazz Meeting te organiseren. De Vlaamse overheid reageert daar alvast positief op !

De muzikanten en groepen die we u presenteren werden gekozen op basis van een enquête bij 50 jazzjournalisten en -organisatoren. Een min of meer objectieve keuze dus. Als organisator waren we aangenaam verrast door de mix van groepen : zowel de generatie van de veertigers als prille twintigers, zowel trio's als big bands, zowel jazz die bouwt op de traditie als meer experimentele muziek.

We zijn alvast heel erg benieuwd naar uw reactie ! En uiteraard hopen we dat de bands straks op uw podium te zien zullen zijn.

Robin Verheyen Quartet

(Turnhout, °1983)

Few young jazz musicians have had their praises sung so often as the saxophonist **Robin Verheyen**, be it for his own work with his trio, his quartet, the band Orvalectiq or with the saxophone quartet Saxkartel. He manages to blend the likes of John Coltrane, Michael Brecker and Steve Coleman into highly personal improvisations. His name is starting to strike a chord abroad as well. He won a prize at the Basque 'Getxo Jazz Contest'. With his trio, he won the competition 'Jong Jazztalent in Ghent', as part of the Blue Note Festival and was also proclaimed best solo artist at Jazz Hoeilaart. His band members also ran off with a number of prizes. Pianist **Harmen Fraanje** (°1976) won the Dordse Jazz Prize with the group Blink (2000). Double bass player **Clemens van der Feen** (°1980) was awarded the prize for outstanding talent at the 'Dutch Jazz Competition 2001'. Percussionist **Flin van Hemmen** (°1982) won the prize for best soloist at the 'Dutch Jazz Competition 2004' – an exceptional feat for a drummer. Together they perform solely their own compositions, thereby treading common ground with Wayne Shorter and Magic Malik.

Discography

Saxkartel, 'Airdance' (Igloo 175, 2004)

Robin Verheyen Quartet (W.E.R.F., to be released March 2006)

Line-up Robin Verheyen Quartet

Robin Verheyen: soprano, alto and tenor saxophone

Harmen Fraanje: piano

Clemens van der Feen: bass

Flin van Hemmen: drums

Over weinig jonge jazzmusici werd de jongste tijd zo vaak de loftrompet gestoken als over saxofonist **Robin Verheyen** - of het nu gaat over zijn werk met zijn trio, zijn kwartet, de band Orvalectiq of met het saxofoonkwartet Saxkartel. Zijn melange van John Coltrane, Michael Brecker en Steve Coleman verwerkt hij als improvisator in een heel persoonlijke verteltechniek. Ook in het buitenland begint zijn naam door te dringen. Zo won hij de prijs voor beste solist van de Baskische 'Getxo Jazz Contest'. Bovendien won hij in 2004 met zijn trio het concours 'Jong Jazztalent in Gent' in het kader van het Blue Note Festival, en werd hij uitgeroepen tot beste solist op Jazz Hoeilaart. Ook zijn groepsleden vielen al in de prijzen. Pianist **Harmen Fraanje** (°1976) won onder meer de Dordse Jazzprijs met de groep Blink (2000). Contrabassist **Clemens van der Feen** (°1980) kaapte onder andere de prijs voor het grootste talent op de 'Dutch Jazz Competition 2001' weg. Slagwerker **Flin van Hemmen** (°1982) won - als drummer, wat zeer uitzonderlijk is - de prijs voor beste solist van de 'Dutch Jazz Competition 2004'. Samen brengen ze uitsluitend eigen composities, waarbij ze de raakvlakken aftasten tussen Wayne Shorter en Magic Malik.

Kris Defoort & Strings

(Brugge, °1959)

Composing becomes playing, playing becomes composing. Pianist/composer **Kris Defoort** has a tendency to place himself between two mirrors when approaching his work. He 'plays' in every sense of the word. Composing means a lot of things for him: writing songs with his son Umi, writing an opera based on 'The Woman who Walked into Doors' by the Irish author Roddy Doyle, suites for the Belgian avant-garde jazz ensemble Octurn, compositions for orchestra, string quartet and piano solo, songs written for the voice of the classical diva Claron McFadden, or dissecting Coltrane's 'A Love Supreme' together with the Belgian saxophonist Fabrizio Cassol. He also considers the conception of a group as composing. Defoort is the man behind the tentet Dreamtime (the hybrid orchestra from 'Passages' and 'ConVerSations/ConSerVations') and the international jazz quartet 'Sound Plaza' with Mark Turner (tenor), Nic Thys (bass) and Jim Black (drums). For Flemish Jazz Meeting he introduces 'Kris Defoort & Strings'. Not a project for fluffy violins but an adventure for one piano and three guitars, with **François Delporte, Clement Nourry and Bert Dockx**.

Selected discography

Kris Defoort, 'ConVerSations/ ConSerVations' (W.E.R.F. 047, 2005)

Defoort-Turner-Thys-Black, 'Sound Plaza' (W.E.R.F. 037, 2002)

Kris Defoort Quartet & Dreamtime, 'Passages' (W.E.R.F. 014-015, 1999)

Octurn, 'Ocean' (W.E.R.F. 008, 1997)

Fabrizio Cassol & Kris Defoort, 'Variations on A Love Supreme' (W.E.R.F. 005, 1995)

Line-up Kris Defoort & Strings

Kris Defoort: piano

François Delporte: electric guitar

Clement Nourry: electric guitar

Bert Dockx: electric guitar

Foto: Stéphan Vanlinteren

Componeren wordt spelen, spelen wordt componeren. Pianist-componist **Kris Defoort** gaat voor zijn werk altijd op een kruik tussen twee spiegels zitten. Spelen doet hij in alle betekenissen van het woord, niet het minst de kinderlijke. Componeren betekent voor hem dan weer: liedjes schrijven met zijn zoon Umi, een opera naar de roman 'The Woman Who Walked into Doors' van de Ierse auteur Roddy Doyle, suites voor het Belgische avant-garde jazzensemble Octurn, werken voor orkest, strijkkwartet en pianosolo, songs voor de stem van de klassieke diva Claron McFadden, of samen met de Belgische saxofonist Fabrizio Cassol Coltranes 'A Love Supreme' dissecteren. Maar ook een groep samenstellen is componeren. Zo is Defoort de man achter het tentet Dreamtime (het hybride orkest van 'Passages' en 'ConVerSations/ConSerVations') en achter het internationale jazzkwartet Sound Plaza met Mark Turner (tenor), Nic Thys (bas) en Jim Black (drums). Ter gelegenheid van de Flemish Jazz Meeting presenteert hij Kris Defoort & Strings. Geen project voor pluchen violen, maar een avontuur voor één piano en drie gitaren, met **François Delporte, Clement Nourry en Bert Dockx**.

Jozef Dumoulin – Othin Spake

(Izegem, °1975)

Jozef Dumoulin discovered jazz as a teenager and obstinately sought his own way in the genre at home. In 1994 he went to the Brussels Conservatory where he was tutored by Diederik Wissels and Nathalie Lories. He also spent two years in Cologne to study with John Taylor, who was the man behind Azimuth, Jan Garbarek and Gil Evans during the eighties. Musically, Dumoulin has his finger in lots of pies. Initially he played the piano, as in his collaboration with singer Barbara Wiernik on the CD 'Eclipse'. In recent years, however, he has developed his unique sound on the Fender Rhodes combining it with electronics. Using this setup, he joined forces a number of existing formations (Erwin Vann Quartet, Octurn, Määk's Spirit, Toma & Co, Rêve d'Éléphant Orchestra), still finding enough time to engage in other enriching get-togethers (Brussels Jazz Orchestra, Toots Thielemans, Aka Moon, Venus). His newest trio is called 'Lidlboj' with Bo Van der Werf on baritone sax and Eric Thielemans on drums. At present still lurking underground, but soon to be seen in broad daylight and a quite literal definition of contemporary fusion.

On Flemish Jazz Meeting you get to meet Dumoulin with Othin Spake, a trio with drummer **Teun Verbruggen** and rock guitarist **Mauro Pawlowski** from dEUS. Together they perform strong improvisational music which meanders between emo, post-rock free-jazz and noise.

Discography

Barbara Wiernik & Jozef Dumoulin, 'Eclipse' (Mogno j004, 2001)

Line-up Othin Spake

Jozef Dumoulin: Fender Rhodes
Mauro Pawlowski: electric guitar
Teun Verbruggen: drums

Jozef Dumoulin ontdekte als tiener de jazz en zocht thuis verbeteren naar een eigen weg in het genre. In 1994 trok hij alsnog naar het conservatorium in Brussel, waar hij met Diederik Wissels en Nathalie Lories studeerde. Ook bracht hij twee jaar in Keulen door om er les te volgen bij John Taylor, in de jaren tachtig de man achter onder meer Azimuth, Jan Garbarek en Gil Evans. Muzikaal weet Dumoulin zich breed te spreiden. Aanvankelijk deed hij dat op piano, zoals bij de samenwerking met zangeres Barbara Wiernik, op de cd 'Eclipse'. De jongste jaren ontwikkelde hij echter een heel eigen sound op de Fender Rhodes, gecombineerd met elektronica. Met die set-up sloot hij zich aan bij enkele bestaande formaties (Erwin Vann Quartet, Octurn, Määk's Spirit, Toma & Co, Rêve d'Éléphant Orchestra), al blijft er genoeg ruimte over voor andere verrijkende ontmoetingen (Brussels Jazz Orchestra, Toots Thielemans, Aka Moon, Venus). Zijn nieuwste trio heet 'Lidlboj', met Bo Van der Werf op baritonsax en Eric Thielemans op drums. Voorlopig nog ondergronds, weldra in vol daglicht en goed voor een hedendaagse fusie in de letterlijke zin van het woord.

Op de Flemish Jazz Meeting krijgt u Dumoulin te horen met Othin Spake, een trio samengebracht door drummer **Teun Verbruggen** met verder nog rockgitarist **Mauro Pawlowski** van dEUS in de rangen. Samen brengen ze stevige geïmproviseerde muziek, die meandert tussen emo, post-rock, free jazz en noise.

Bart Maris – Les Poubelles

(Ninove, °1965)

Trumpet player **Bart Maris** is a musician from the suburbs of jazz. Not that he doesn't like the downtown clubs, Maris just enjoys the confrontations and conversations with different genres and musicians from the outskirts too much, to be able to pigeonhole himself in one genre. No surprise then that the man pops up in loads of projects and groups that float just outside of the realm of the mainstream. Moker is probably his most conventional jazz band, also in regards to his trumpet playing. Once outside of that, Maris can seriously lay into it. The band 'Electric Barbarian' mixes spoken word, hip-hop and a distorted trumpet. With the quartet 'Kamikaze' he merges total improvisation with rock, something he also does with '69', a double trio consisting of two wind instruments, two double basses and two drum kits. 'Zotteg(h)em' is pure composition, 'Muziekmaatschappij Excelsior' is a brass band. With 'Flat Earth Society (FES)' he even took on the persona of Satchmo for the CD 'The Armstrong Mutations'. As composer/arranger Bart Maris writes for many of these ensembles. This is also what he does for his own band 'Les Poubelles' – a semi-permanent group of musicians without a bass including people from Kamikaze and Moker – who will be performing at De Werf.

Selected discography

FES, 'FES-isms' (Ipecac-records, 2004)

Electric Barbarian, 'El' (lowlands, 2004)

Kamikaze (Vooruit 003, 2000)

Muziekmaatschappij Excelsior (to be released)

Moker (Chopstickrecords 001, to be released 2005)

Line-up Bart Maris - Les Poubelles

Bart Maris: trumpet

Mathias Van de Wiele: guitar

Zeger Vandenbussche: tenor saxophone

Giovanni Barcella: drums

Foto: Pepijn van den Broeke

Trompettist **Bart Maris** is een muzikant uit de buitenwijken van de jazz. Niet dat hij niet houdt van de clubs downtown. Maris geniet gewoon te veel van de confrontaties en gesprekken met genres en musici uit de periferie om voor één richting te kiezen. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat de man opduikt in tal van projectpools en in groepen die net buiten de mainstream liggen. Moker is wellicht zijn meest klassieke jazzband, ook qua trompetspel. Eens daarbuiten kan het er met Maris stevig aan toe gaan. De band Electric Barbarian vermengt spoken word met hip-hop en een vervormde trompet. In het kwartet Kamikaze versmelt hij totale improvisatie met rock – iets wat hij ook doet in 69, een dubbeltrio met twee blazers, twee contrabassen en twee drums. Zotteg(h)em is dan weer zuiver doorgecomponeerd, Muziekmaatschappij Excelsior een straatfanfare. Bij Flat Earth Society (FES) kroop hij zelfs in de huid van Satchmo voor de cd 'The Armstrong Mutations'. Als componist-arrangeur schrijft Bart Maris voor verschillende van deze ensembles. Dat doet hij ook voor zijn eigen band, Les Poubelles, die in De Werf aantreedt. Een los-vaste bezetting zonder bas met daarin muzikanten van Kamikaze en Moker: **Mathias Van de Wiele** op gitaar, **Zeger Vandenbussche** op tenorsax en **Giovanni Barcella** op drums..

Määk's Spirit

Määk's Spirit started out as a quartet that has now evolved into a collective of eight or so musicians. During concerts **Laurent Blondiau** (°1968) used to shout out 'Määk !' as a rallying cry on stage - it has no particular meaning in any language and so everyone is free to interpret it as they wish. All musicians share a hunger for new musical experiences that has led them to include new members in the collective and develop projects with musicians from very different backgrounds. After their first album 'Lives' Määk's Spirit started throwing itself into more project based adventures. With 'Le Nom du Vent' the group worked on creations inspired by a residence of the whole collective in Essaouira, Morocco. Since 2003 Määk's Spirit has been associated with Gnawa express, a group of Gnawa musicians from Tangiers in Morocco, and Baba Sissoko from Mali. This project is called 'Al Majmaâ'. 'Stroke' is a project that took off in July 2004 in Johannesburg, and in which a very raw and free Määk's Spirit comes together with the powerful spoken word of South African poets Kgafela oa Magogodi and Samantha7.

Discography

Määk's Spirit, 'Al Majmaâ' (Iglloo, 2004)
Määk's Spirit, 'Le Nom du Vent' (Nefertiti, 2002)
Määk's Spirit, 'Lives' (JAS records, 1996)

Line-up Määk's Spirit

Laurent Blondiau: trumpet, flugelhorn
Jeroen Van Herzele: saxophone
Jozef Dumoulin: Fender Rhodes
Jean-Yves Evrard: electric guitar
Sébastien Boisseau: bass
Eric Thielemans: drums

In een mistig verleden begon Määk's Spirit als een kwartet. Vandaag bestaat de band uit acht muzikanten, al kan ook dat al eens variëren. Tijdens concerten had trompettist **Laurent Blondiau** (°1968) de vreemde gewoonte om zijn collega's aan te vuren met de kreet: 'Määk!' – u zult in geen enkel woordenboek een vertaling vinden, dus mag u naar believen een betekenis verzinnen. Misschien leunt die nog het dichtst aan bij 'open je ogen': alle betrokken muzikanten delen met elkaar een honger voor nieuwe ervaringen. Vandaar ook die wisselende line-ups en projecten met musici uit alle uithoeken van de wereld. Na de eerste cd 'Lives' stortte Määk's Spirit zich steeds nadrukkelijker op projecten. Met 'Le Nom du Vent' putte het gezelschap inspiratie uit een verblijf in Marokko. Sinds 2003 denderen ze onder de noemer 'Al Majmaâ' mee met Gnawa Express, een groep Gnawa-muzikanten uit Tangiers, en met Baba Sissoko uit Mali. Het project 'Stroke' vertrok in juli 2004 dan weer vanuit Johannesburg, met in zijn zog een erg rauwe versie van Määk's Spirit en krachtige spoken word van de Zuid-Afrikaanse dichters Kgafela oa Magogodi en Samantha7.

Flat Earth Society

How can you possibly describe a band such as FES? The real question is probably, why would you? Is it a big band? Is it a brass band? FES-music is style-less, albeit in a very stylish manner and taking on a different shape with each track. FES likes naïve ditties but is also drawn to single-minded chaos and everything that lies in between. Composer/clarinetist **Peter Vermeersch**'s band throws itself at various projects from theatre ('Larf'), to film ('Minoes', 'De Oesterprinses') passing through opera ('Heliogabal') and the legacy of Satchmo ('The Armstrong Mutations'). The concerts, recently with pianist/Rhodes specialist Uri Caine, also leave an indelible mark. Even rock icon Mike Patton (ex-Faith No More) gave in to the FES-isms.

A FES-concert surfs from fierce and defined to moody and poetic, is clean yet unshaven and, as pianist Misha Mengelberg once said: a little art and a little ineptitude make for pleasant matrimony. FES usually plays its own compositions and when it doesn't, it still has that 100% Vermeersch sound. The earth may be flat, FES' music definitely isn't.

Selected discography

FES, 'FES-ISMS' (Ipecac-records, 2004)

FES, 'The Armstrong Mutations' (2003)

FES, 'Trap' (2002)

FES, 'Minoes' (2002)

FES, 'Bonk' (2000-1999)

Line-up FES

Peter Vermeersch: clarinet, leader - Tom Wouters: clarinet, vibraphone - Bart Maris: trumpet - Luc Van Lieshout: trumpet - Benjamin Boutreur: alto saxophone - Michel Mast: tenor saxophone - Bruno Vansina: baritone saxophone - Peter Vandenberghe: keyboards - Marc Meeuwissen: trombone - Stefaan Blancke: trombone - Berlinda Deman: tuba - Wim Willaert: accordion, vocals - Kristof Roseeuw: bass - Teun Verbruggen: drums

Hoe omschrijf je een band als FES? Misschien is de échte vraag: waarom zou je dat doen? Is het een big band? Is het een fanfare? FES-muziek is stijlloos, zij het dan wel met stijl en neemt per nummer telkens weer een andere gedaante aan. FES houdt van naïeve deuntjes maar ook van gedreven chaos en van alles wat daartussen ligt. De ene keer stort de band van componist-klarinetist **Peter Vermeersch** zich op het theater ('Larf'), dan weer op film ('Minoes', 'De Oesterprinses'), opera ('Heliogabal') of op de nalatenschap van Satchmo ('The Armstrong Mutations'). Maar ook hun concerten bijten in de kuiten, laatst nog met pianist/Rhodes-specialist Uri Caine. En zelfs rockicoon Mike Patton (ex-Faith No More) ging voor de bijl voor de FES-isms.

Een FES-concert surft van brutaal en precies naar atmosferisch en lyrisch, is fris en toch ongeschoren, en zoals pianist Misha Mengelberg al eens bedacht: een beetje kunst en een beetje knoeien gaan goed samen. FES speelt hoofdzakelijk eigen composities, en wanneer het dat niet doet, klinkt het nog altijd 100% Vermeersch. De wereld is misschien plat, de muziek van FES is dat allerminst.

Jef Neve Trio

(Turnhout, °1977)

What Robin Verheyen is to the saxophone, **Jef Neve** is to the piano: spearheads of a new Belgian generation. His compositions reflect echoes of Brad Mehldau and Keith Jarrett but mostly he offers a lot of Jef Neve. Neve got his masters degree magna cum laude in Music/Jazz and Music/Classical at the Lemmens Institute in Leuven. The following year he added a diploma magna sum laude in Chamber Music to it. He very quickly worked his way up to the status of thoroughbred jazz pianist, without disregarding his classical roots. 'Blue Saga', Jef Neve Trio's debut CD was very well received in Belgium and abroad and was a best seller among jazz-CD's in 2003. The second trio CD, 'It's Gone' was released at the end of 2004 and the critics were raving. A tour of the international festival scene is on the agenda for 2005. Aside from his fast growing jazz career he is preparing a classical programme due out in 2006: the 'Goldberg Variations' by J.S. Bach and a few of his own compositions for trios.

Discography

Jef Neve Trio, 'It's Gone' (Contour 003, 2004)

Pascal Schumacher Quartet, 'Change of the Moon' (Igloo 173, 2004)

Jef Neve Trio, 'Blue Saga' (Contour 002, 2003)

Line-up Jef Neve Trio

Jef Neve: piano

Piet Verbist: bass

Teun Verbruggen: drums

Foto: Jos Kraeepen

Wat Robin Verheyen is voor de saxofoon, is **Jef Neve** voor de piano: de speerpunt van een nieuwe Belgische generatie. In zijn composities klinken echo's van Brad Mehldau en Keith Jarrett door, maar de pianist heeft vooral veel Jef Neve te bieden. Neve behaalde in 2000 aan het Leuvense Lemmens Instituut met grote onderscheiding de diploma's Meester in de Muziek/Jazz en Meester in de Muziek/Klassiek. Het jaar daarop voegde hij daar nog een diploma Specialisatie in Kamermuziek met grootste onderscheiding aan toe. In korte tijd werkte hij zich op tot een jazzpianist pur sang, zonder daarbij zijn klassieke vorming te verloochenen. Hij werd een veel gevraagd sideman. 'Blue Saga', de debuut-cd van het Jef Neve Trio, werd in binnen- en buitenland enthousiast ontvangen, en werd in België één van de best verkochte jazz-cd's van 2003. Zijn tweede trio-cd, 'It's Gone', verscheen eind 2004 en ontving schitterende kritieken. Voor 2005 staat een tournee langs internationale festivals op het programma. Naast zijn snel groeiende carrière in de jazz bereidt hij tegen 2006 een klassiek programma voor: de Goldberg Variaties van J.S. Bach en enkele van zijn eigen werken voor trio.

Ben Sluijs Quartet

(Antwerp, °1967)

For more than eight years, alto saxophonist **Ben Sluijs** led one of the most brilliant jazz quartets in Belgium, alongside pianist Erik Vermeulen, bassist Piet Verbist and drummer Eric Thielemans. They recorded four CD's, were included in the selection 'The Finest in Belgian Jazz' and suddenly it was over. Sluijs disbanded the group: playing with his band mates had become too familiar and comfortable. In April 2003 he created a new quartet with a fairly unconventional line-up. No more piano, but a pas de deux for alto and tenor saxophone following the example of Lee Konitz and Warne Marsh or Ornette Coleman and Dewey Redman. Sluijs discovered his alter ego in the tenor **Jeroen Van Herzele**. The subtle soundscapes of the rhythm section are equally fascinating, with **Marek Patrman** (Czech Republic) on drums and **Manolo Cabras** (Sardinia) on bass.

Their CD 'True Nature' is a bold and triumphant balancing exercise between the emotional alto that is Sluijs and the macho tenor of Jeroen Van Herzele. The sweet surprise carries over into Sluijs's compositions: no predictable cyclic themes but enjoyably irregular pieces.

Selected discography

- Ben Sluijs Quartet, 'True Nature' (W.E.R.F. 046, 2005)
- Ben Sluijs Quartet, 'Flying Circles' (W.E.R.F. 034, 2002)
- Ben Sluijs & Erik Vermeulen, 'Stones' (Jazz'halo, 2001)
- Ben Sluijs Quartet, 'Seasounds' (W.E.R.F. 024, 2001)
- Ben Sluijs Quartet, 'Candy Century' (W.E.R.F. 019, 2000)

Line-up Ben Sluijs Quartet

- Ben Sluijs: alto saxophone
- Jeroen Van Herzele: tenor saxophone
- Manolo Cabras: bass
- Marek Patrman: drums

Foto: Peter De Rouck

Meer dan acht jaar lang leidde altsaxofonist **Ben Sluijs** een van de sterkste jazzkwartetten van België, aan de zijde van pianist Erik Vermeulen, bassist Piet Verbist en drummer Eric Thielemans. Samen namen ze vier cd's op, ze werden opgenomen in de selectie The Finest in Belgian Jazz, en toen was het over. Sluijs ontbond de band: het samenspel met zijn oude maats was iets te vertrouwd en comfortabel geworden. In april 2003 vormde hij een nieuw kwartet met een vrij ongewone bezetting. Geen piano meer, maar een pas de deux voor alt- en tenorsax, naar het voorbeeld van Lee Konitz met Warne Marsh, en Ornette Coleman met Dewey Redman. Sluijs ontdekte zijn alter ego in tenorist **Jeroen Van Herzele**. Ook bijzonder zijn de subtiele klankkleuren van de ritmesectie, met **Marek Patrman** (Tsjechië) op drums en **Manolo Cabras** (Sardinië) op bas.

De nieuwste cd 'True Nature' is een gewaagde en geslaagde evenwichtsoefening tussen de lyrische alt van Sluijs en de viriele tenor van Van Herzele. Die verrassing zet zich bovendien ook door in Sluijs' composities: geen voorspelbare cyclische thema's maar prettige, onregelmatige werkstukken.

www.bensluijs.be

Erik Vermeulen Trio

(Ieper, °1959)

Erik Vermeulen is one of the most discerning pianists in the country. Pyrotechnics are not his thing, nor is melancholic similitude. The only constant in his work seems to be the heterogeneity of what inspires him, as well as that of his sound. His own works are interspersed with a wide range of improvisations and selections from the standard catalogue. The combination of the multi-colouredness of the piano, the polyphonic landscapes of the bass and the rhythmic subtlety of the drums create a very individual atmosphere. Until 2003 he produced these kind of musical realms with the Ben Sluijs Quartet but since then he has been focusing mainly on his trio with **Eric Surmenian** on bass and **Marek Patrman** on the drums. The Erik Vermeulen Trio has performed in Belgium, the Netherlands (Bimhuis Amsterdam), Greece (International Jazz Festival Athens, Ioannina Jazz Festival), France and Lithuania (Festival Vilnius). Erik Vermeulen was awarded the prestigious Django d'Or, which recognized him as 'Musician of the Year 2003'.

Discography

Erik Vermeulen Trio, 'Inner City' (W.E.R.F. 036, 2002)

Erik Vermeulen Trio, 'Songs of Minutes' (W.E.R.F. 025, 2001)

Erik Vermeulen Icarus Consort, 'Into Pieces' (Igloo, 1997)

Line-up Erik Vermeulen Trio

Erik Vermeulen: piano

Eric Surmenian: bass

Marek Patrman: drums

Erik Vermeulen behoort tot de meest fijnzinnige pianisten van ons land. Pyrotechniek is niet aan hem besteed, melancholische eenheidsworst evenmin. Zowat de enige constante in zijn werk is de heterogeniteit ervan - zowel qua inspiratie als qua sound. Composities van eigen makelij worden afgewisseld met improvisaties van verschillende allure en een selectie uit het standaardrepertoire. De combinatie van de veelkleurigheid in de piano, de polyfonie van de bas en de ritmische subtiliteit bij de drums leveren telkens weer een specifieke atmosfeer op. Tot 2003 creëerde hij die sferen binnen het Ben Sluijs Quartet; sindsdien legt hij zich vooral toe op het trio met **Eric Surmenian** (bas) en **Marek Patrman** (drums). Het Erik Vermeulen trio concerteerde behalve in België al in Nederland (Bimhuis Amsterdam), Griekenland (International Jazzfestival Athene, Ioannina Jazzfestival), Frankrijk en Lithouwen (Festival Vilnius). In 2003 kreeg Erik Vermeulen de prestigieuze Django d'Or toegekend, die de muzikant van het jaar bekroont.

Bart Defoort Quartet

(Brugge, °1964)

Bart Defoort is perceived as one of the leading tenors in the Belgian jazz scene. He breathes new life into traditional fifties- and sixties jazz with his extraordinary quartet. Be it post bop or subdued ballads, he never neglects to leave vast space for improvisation. 'I can totally immerse myself in the present when I'm improvising', says Defoort. 'The greatest challenge as well as the utmost pleasure lies in being able to tell a tale with your instrument and communicate with your fellow musicians'. And the fellow musicians aren't just any odd player. Guitarist **Hans Van Oost** is a cornerstone of the Belgian jazz scene and played with, among others, trumpet player Richard Rousselet, bassist Jean-Louis Rassinfosse and with the Brussels Jazz Orchestra. Bassist **Piet Verbist** is currently on tour with the Jef Neve Trio. Drummer **Yves Peeters** is one of the up and coming personalities in Belgian jazz, which he is proving with 'Jazzisfaction'. Bart Defoort's CV reads like a 'who's who' of Belgian jazz. He has been a member of BJO since 1993 and played with Octurn ('92-'00), K.D.'s Basement Party ('90-'93), Streams ('98-'01), The Chris Joris Experience ('99-'01).

Selected discography

Brussels Jazz Orchestra, 'Meeting Colours' (Dreyfuss Jazz, 2005)

Bart Defoort Quartet, 'The Lizard Game' (W.E.R.F. 039, 2003)

Streams, 'Streams' (Igloo 157, 2001)

Bart Defoort Quartet, 'Moving' (W.E.R.F. 009, 1997)

Octurn, 'Chromatic History' (W.E.R.F. 002, 1994)

Line-up Bart Defoort Quartet

Bart Defoort: tenor saxophone

Hans Van Oost: guitar

Piet Verbist: bass

Yves Peeters: drums

Bart Defoort wordt beschouwd als één van de leidinggevende tenoristen op de Belgische jazzscène. Met zijn bijzondere kwartet blaast hij de traditie van de fifties- en sixtiesjazz nieuw leven in. Nu eens stevige postbop, dan weer ingetogen ballads maar altijd met zeeën van ruimte voor improvisatie. 'Tijdens het improviseren kan ik volledig in het heden opgaan', aldus Defoort. 'Een verhaal vertellen met je instrument en converseren met je medemuzikanten, daarin ligt zowel de grote uitdaging als het grote genot.' Die medemuzikanten zijn niet min. Gitarist **Hans Van Oost** is een vaste waarde in het Belgische jazzcircuit en speelde onder anderen met trompettist Richard Rousselet, bassist Jean-Louis Rassinfosse en met het Brussels Jazz Orchestra. Bassist **Piet Verbist** is als sideman zeer in trek en toert momenteel uitgebreid met het Jef Neve Trio. Drummer **Yves Peeters** is één van de coming men van de Belgische jazz, en bewijst dat momenteel bij Jazzisfaction. Het c.v. van Bart Defoort zelf leest als een who's who van de Belgische jazz. Hij is lid van het BJO sinds zijn oprichting in 1993. Hij speelde bij Octurn ('92-'00), K.D.'s Basement Party ('90-'93), Streams ('98-'01), The Chris Joris Experience ('99-'01).

Jeroen Van Herzeele Trio

(Zottegem, °1965)

Tenor **Jeroen Van Herzeele** does not like stagnation. The man lives and breathes classic jazz, he was tutored by Dave Pike and John Ruocco at the Antwerp Jazz Studio, attended workshops in the US with Joe Lovano and David Liebman, but these days he seems to get his satisfaction elsewhere. In the acid-jazz-rock-rap of his band 'Greetings from Mercury', in Ben Sluijs's Ornette-esque quartet and the African caravan of Määk's Spirit – with whom he will be performing at Flemish Jazz Meeting. He has also played/plays with Toots Thielemans, Chris Joris Experience, Philip Catherine, Act Big Band, Octurn, Nathalie Lories Quartet and Kris Defoort & Dreamtime. His travels in and out of the jazz landscape have brought him as far afield as Syria, Lebanon, Kuwait, Canada, the US and large parts of Europe and Africa.

In 1999 Van Herzeele received the Django d'Or prize, which is awarded annually to an outstanding young jazz musician, and the Louis Paul Boon prize for his body of work.

Selected discography

Ben Sluijs Quartet, 'True Nature' (W.E.R.F. 046, 2005)

Määk's Spirit, 'Al Majmaâ' (Igloo 172, 2004)

Nicolas Thys Trio, 'In My Tree' (Igloo 169, 2003)

Greetings From Mercury, 'Heiwa' (Tracks 002, 2002)

Kris Defoort & Dreamtime, 'Passages' (W.E.R.F. 014-015, 1999)

Line-up Jeroen Van Herzeele Trio

Jeroen Van Herzeele: tenor saxophone

Erik Vermeulen: piano

Eric Thielemans: drums

Tenorist **Jeroen Van Herzeele** houdt niet van stilstand. De man is gepokt en gemazeld in de klassieke jazz, volgde lessen aan de Antwerpse Jazz Studio bij onder anderen Dave Pike en John Ruocco en volgde in de VS workshops bij Joe Lovano en Dave Liebman, maar vandaag haalt hij zijn voldoening elders. In de acid-jazz-rock-rap van zijn band Greetings from Mercury, bijvoorbeeld, in het Ornetteske kwartet van Ben Sluijs en de Afrikaanse karavaan van Määk's Spirit, waarmee hij ook op de Flemish Jazz Meeting staat. Daarnaast speelt en speelde hij met onder anderen Toots Thielemans, Chris Joris Experience, Philip Catherine, Act Big Band, Octurn, Nathalie Lories Quartet en Kris Defoort & Dreamtime. Zijn trektochten binnen en buiten de jazz brachten hem naar Syrië, Libanon, Koeweit, Canada, de VS, en grote delen van Europa en Afrika.

In 1999 ontving Van Herzeele de Django d'Or-prijs, die elk jaar wordt toegekend aan een jonge uitmuntende jazzmuzikant, en de Louis Paul Boon-prijs voor zijn hele oeuvre.

Chris Joris Quartet

(Mechelen, °1952)

Everything in life is based on rhythm: walking, breathing, the heartbeat, day and night. **Chris Joris**, one of Europe's best percussionists, has always been on a quest to experience the rhythms of different cultures and traditions. The result of his expeditions was the Klara Prize for Jazz in 2003, for his CD 'Out of the Night'. That same year he wrote his 'Oratorio Ishango', the first African oratorio, with Daniel Schell. They used a wide variety of instruments such as the likembé and the djembé, the ashiko and the udu, to name but a few. These are instruments that are usually associated with world music, but Joris uses them to expand the roots of jazz: Africa and Europe. The past year he was frequently seen on stage with the Brussels Jazz Orchestra, performing his 'Percussive Portrait'. At the Flemish Jazz meeting you will, however, get to experience the Chris Joris Quartet, a somewhat revised version of his 'Experience', which has been touring through Europe since 1997 and with whom he has released two amazing CD's.

Selected discography

The Chris Joris Experience, 'Into the Light' (AZ Production, 2004) DVD

The Chris Joris Experience, 'Out of the Night' (W.E.R.F. 038, 2003)

Chris Joris & Adama Adrame, 'Benkadi' (Videocam 981, 1999)

'The Chris Joris Experience Live 1997' (W.E.R.F. 012, 1998)

Chris Joris Octet feat. Bob Stewart, 'Songs for Mbizo' (VKH 001, 1991)

Line-up Chris Joris Quartet

Chris Joris: percussion, piano, composer

Pierre Vaiana: soprano saxophone

Fré Desmyter: piano

Manolo Cabras: bass

Alles in het leven is gebaseerd op ritme: stappen, ademen, de hartslag, dag en nacht. Sinds jaar en dag gaat **Chris Joris**, één van de grootste percussionisten van Europa, op zoek naar vreemde culturen en tradities om van hun ritmes te proeven. Het resultaat van zijn zoektocht leverde hem in 2003 de Klara Prijs voor Jazz op voor de cd 'Out of the Night'. In datzelfde jaar schreef hij samen met Daniel Schell ook zijn 'Oratorio Ishango', het eerste Afrikaanse oratorium. Daarbij maakt hij gebruik van een breed assortiment aan instrumenten, van de likembé tot de djembé, van de ashiko tot de udu. Instrumenten die doorgaans met wereldmuziek worden geassocieerd maar in de muziek van Joris worden bovengehaald om de roots van de jazz uit te vergroten: Afrika en Europa. Het voorbije jaar was hij geregeld te zien met het Brussels Jazz Orchestra, waarmee hij zijn 'Percussive Portrait' uitvoerde. Op de Flemish Jazz Meeting krijgt u hem echter te zien met het Chris Joris Quartet, een ietwat hertekende vorm van zijn Experience, die sinds 1997 door Europa toert en waarmee hij twee opmerkelijke cd's uitbracht.

<http://home.tiscali.be/chris.joris25>

Octurn

Some say, experimental. Others say a hothouse for talent. But everybody knows, if anything, unpredictable. Octurn has been through so many musical streams during the past ten years and has stockpiled so many influences, and all without losing an ounce of originality or credibility as a groundbreaking ensemble.

The appearance of Octurn on the Belgian stage coincided with the rise of a new and fascinating generation of musicians. But the real issue was the burgeoning of a new orchestral concept. It is progressively explored - step by step and album by album - by a variable set of core musicians and occasional guests. Over the course of five CD's the band gradually introduced the public to innovative music, and each time the approach was from a different angle. In the meantime, the band is working on three projects, each of them assigned to a different composer: 'North Country Suite' by Pierre Van Dormael (recording due in January 2006); 'Magic Malik/Octurn' by the French flutist Malik Mezzadri; and finally 'Indigo' by Bo Van der Werf (soon to be released), featuring Dré Pallemmaerts (electronics) and Magic Malik (flute).

Discography

Octurn & Patrick Zimmerli, 'The Book of Hours' (Songlines Records 1541, 2003)

Octurn, 'Dimensions' (W.E.R.F. 033, 2002)

Octurn, 'Round' (W.E.R.F. 020, 2000)

Octurn, 'Ocean' (W.E.R.F. 008, 1997)

Octurn, 'Chromatic History' (W.E.R.F. 002, 1994)

Line-up Octurn

Laurent Blondiau: trumpet, flugelhorn - Jozef Dumoulin: Fender Rhodes -
Guillaume Orti: alto saxophone - Bo Van der Werf: baritone saxophone -
Fabian Fiorini: piano, keyboards - Jean-Luc Lehr: electric bass -
Chander Sardjoe: drums

Experimenteel, vindt de ene. Een kweekvijver van talent, zegt de andere. Onvoorspelbaar, weet iedereen. Octurn heeft de voorbije tien jaar talrijke muziekstromingen doorzwommen en evenveel invloeden geassimileerd, zonder dat het zijn originaliteit als baanbrekend gezelschap is verloren. De verschijning van Octurn op de Belgische podia viel samen met de opkomst van een nieuwe en fascinerende generatie muzikanten. Maar waar het écht om draaide, was het ontluiken van een nieuw orchestraal concept. Dat wordt stap voor stap, album na album uitgediept door een variabel stel kernmusici en occasionele gastmuzikanten. Vijf cd's lang liet de band het publiek kennismaken met ambitieuze, originele muziek waarbij keer op keer nieuwe invalshoeken werden gezocht. Intussen heeft de groep drie projecten op stapel staan, waarvoor evenveel componisten een schrift-opdracht kregen: 'North Country Suite' van Pierre Van Dormael (opname januari 2006); 'Magic Malik/Octurn' van de Franse fluitist Malik Mezzadri; en 'Indigo' van Bo Van der Werf (opname eind 2004, binnenkort te verschijnen), featuring Dré Pallemmaerts (elektronica) en Magic Malik (fluit).

Brussels Jazz Orchestra

Pianist/composer Kenny Werner is a huge fan. Composer Maria Schneider calls it her favourite orchestra. Down Beat magazine listed it as the 8th best big band in the world in its 2004 critics' poll. There was no way the Brussels Jazz Orchestra would be missing on the programme of Flemish Jazz Meeting.

In 1993, **Frank Vaganée**, **Serge Plume** and **Marc Godfroid** decided to set up a new, professional big band. Earlier the BRT big band had been abandoned and along with it, also the possibility for composers and musicians to perform big band music to high standards.

The sixteen professionals of the BJO each have their own international careers. The orchestra's repertoire consists of its own productions, from concerts to solo- and multimedia projects. This led to collaborations with, among others, Philip Catherine, Bert Joris, Toots Thielemans and deFilharmonie. The orchestra also seeks out interesting international endeavours and the results have been regular collaborations with Maria Schneider, Kenny Werner, Dave Liebman (US), Kenny Wheeler, Norma Winston (UK) and others.

Discography

- BJO, 'Meeting Colours feat. Philip Catherine and Bert Joris' (Dreyfus, 2005)
- BJO, 'Naked in the Cosmos - BJO plays the music of Kenny Werner' (Jazzimpulz, 2003)
- BJO, 'The Music of Bert Joris' (W.E.R.F. 029-030, 2002)
- BJO, 'The September Sessions' (W.E.R.F. 018, 1999)

Line-up Brussels Jazz Orchestra

Frank Vaganée: alto & soprano saxophone, flute - Dieter Limbourg: alto & soprano saxophone, clarinet, flute - Kurt Van Herck: tenor & soprano saxophone, clarinet, flute - Bart Defoort: tenor & soprano saxophone - Bo Van der Werf: baritone saxophone, bass clarinet - Marc Godfroid: trombone - Lode Mertens: trombone - Frederik Heirman: trombone - Laurent Hendrick: bass trombone - Serge Plume: trumpet, flugelhorn - Nico Schepers: trumpet, flugelhorn - Pierre Drevet: trumpet, flugelhorn - Gino Lattuca: trumpet, flugelhorn - Nathalie Lories: piano - Jos Machtel: bass - Martijn Vink: drums

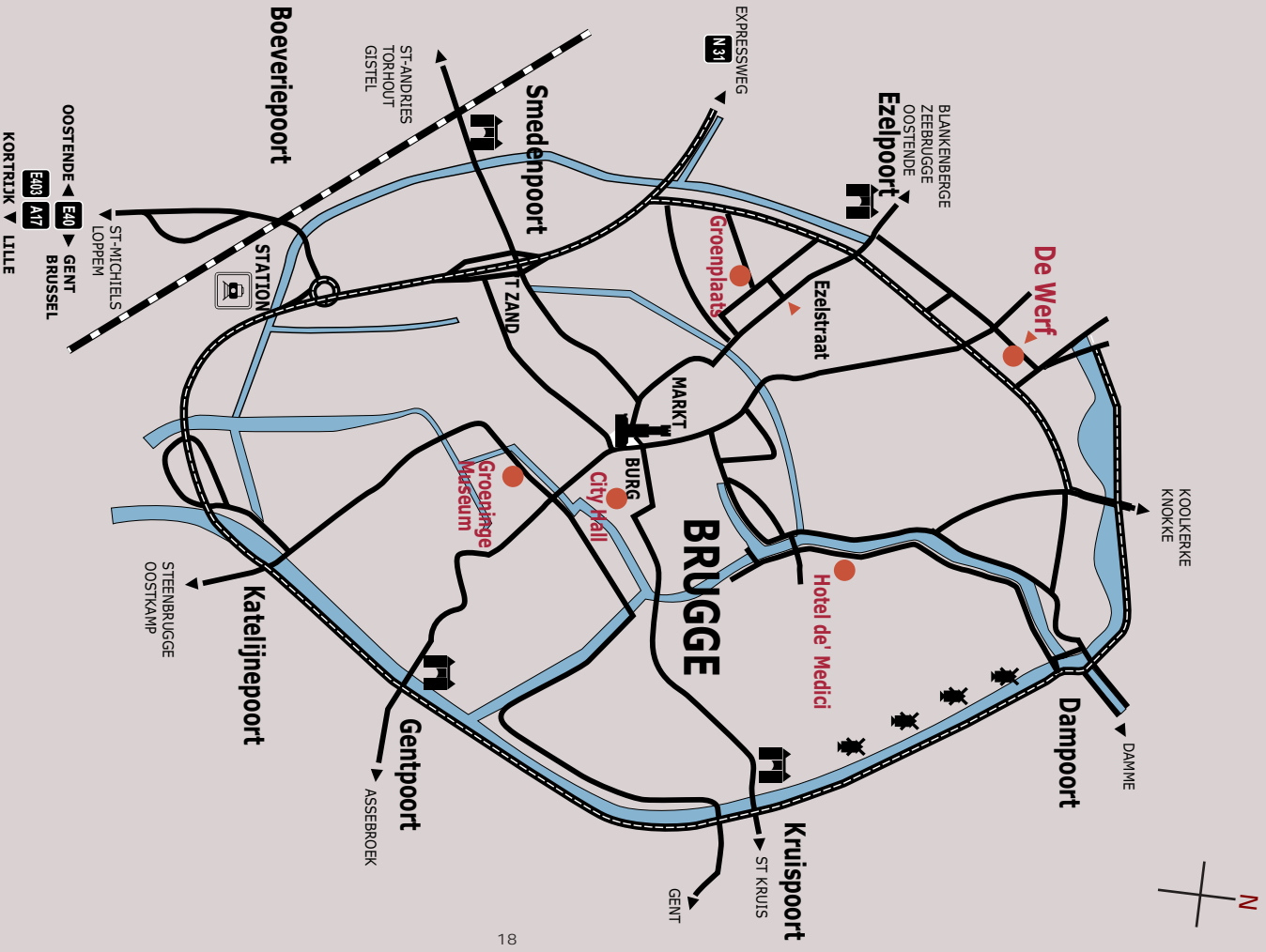

Pianist-componist Kenny Werner is een grote fan. Componiste Maria Schneider noemt het haar favoriete orkest. De recensenten van het vakblad Down Beat riepen het in 2004 uit tot de achtste beste big band ter wereld. U begrijpt dat het Brussels Jazz Orchestra niet mocht ontbreken op de Flemish Jazz Meeting.

In 1993 besloten **Frank Vaganée**, **Serge Plume** en **Marc Godfroid** om een nieuwe, professionele big band op te richten. Kort daarvoor was de BRT big band verdwenen, en daarmee ook de mogelijkheid voor componisten en musici om big band-muziek op hoog niveau uit te voeren.

De zestien professionals van het BJO hebben stuk voor stuk hun eigen (internationale) professionele carrière. Het repertoire van het orkest bestaat uit eigen producties, gaande van concertante projecten tot solisten- en multimediatprojecten. Dat leidde tot samenwerkingen met onder anderen Philip Catherine, Bert Joris, Toots Thielemans en deFilharmonie. Daarnaast gaat het orkest op zoek naar interessante internationale projecten. Het werkt geregeld samen met Maria Schneider, Kenny Werner, Dave Liebman (US), Kenny Wheeler, Norma Winstone (GB) en anderen.

www.brusselsjazzorchestra.com

De Werf, Werfstraat 108, 8000 Brugge

De Groenplaats, Groenestraat 19b, 8000 Brugge

City Hall, Burg, 8000 Brugge

Groeninge Museum, Dijver 12, 8000 Brugge

Hotel de' Medici, Portenerei 15, 8000 Brugge

Colofon

Flemish Jazz Meeting staff

Rik Bevernage (De Werf & Jazz Brugge)

Luc De Baets (Jazzmozaïek)

Filip Delmotte (De Werf & Jazz Brugge)

Willy Schuyten (De Werf & Jazz Brugge)

Mik Torfs (JazzLab Series)

Katrien Van Remortel (Flanders Music Centre)

Design

Marijke Deweerdt, Folio

Texts

Filip Delmotte & Bart Cornand

Thanks to

The Flemish Jazz Meeting 2005 has been organized by Jazz Brugge vzw, in cooperation with De Werf, Flanders Music Centre, JazzLab Series & Jazzmozaïek, as part of the festival Corpus Brugge '05.

It has been made possible thanks to the generous support of

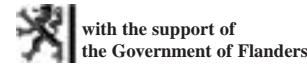
The Government of Flanders

The Province of West Flanders

The City of Bruges and the city festival Corpus Brugge '05

Hotel de' Medici

The newspaper 'De Morgen'

DE WERF
Werfstraat 108
8000 Brugge
Ph +32 50 33 05 29
info@dewerf.be
www.dewerf.be

CORPUS
05
brugge
cultuur op je lijf geschreven